

Čas podívat se k nebi

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na bohoslužbách na 1. adventní neděli slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 24, 7-10)

7 Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.

8 Kdo to je Král slávy? Hospodin, mocný bohatýr, Hospodin, bohatýr v boji.

9 Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše je zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.

10 Kdo to je Král slávy? Hospodin zástupů, on je Král slávy!

Píseň: 384

Modlitba:

Hospodine, Pane náš! Děkujeme Ti., že jsi nám dožít se nového adventu a otevíráš tak před námi další novou možnost, jak se lépe připravit na tvůj příchod a vyčistit svá srdce od všeho falešného a cizího. Děkujeme Ti, že tvá zaslíbení platí bez ohledu na to, nakolik jim věříme. Ty přicházíš i když Tě nečekáme a nejsme připraveni. Ale ne abys nás soudil a zatratil, ale aby nás znovu povzbudil a posílil v našem zápase s pokušením, sobectvím, únavou a zklamáním. Prosíme, smiluj se nad námi. Dobře víme, že na nás není nic, proč bychom si zasloužili Tvou lásku a blízkost, a přece nám vždy znovu pomáháš a odpouštíš nám naše selhání, k nimž se pokorně přiznáváme. Amen.

I. Čtení: (Mt 21, 1–5)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Matouše 21, 1-5 verš.

1 Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky

2 a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.

3 A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje.‘ A ten člověk je hned pošle.“

4 To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka:

5 ‚Povězte dceři siónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.‘

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZD 651

Kázání: (Sd 8, 22–28)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v knize Soudců 8 22-28. Tam čteme:

22 Izraelští muži požádali potom Gedeona: „Bud' naším vladařem, ty i tvůj syn i vnuk, protože jsi nás vysvobodil z rukou Midjanců.“

23 Ale Gedeon je odmítl: „Nebudu vaším vladařem, ani můj syn nebude vaším vladařem. Nad vámi bude vládnout Hospodin!“

24 Dále jim Gedeon řekl: „Rád bych vás o něco požádal. Každý mi dejte ze své kořisti jeden nosní kroužek.“ Nepřátelé totiž měli zlaté nosní kroužky, byli to Izmaelci.

25 Odpověděli: „Rádi dáme.“ Rozprostřeli plášť a každý tam hodil nosní kroužek ze své kořisti.

26 Váha zlatých nosních kroužků, které si vyžádal, byla tisíc sedm set šekelů zlata, kromě měsíčkovitých přívěsků, náušnic a purpurových rouch, která měli na sobě midjánští králové, a kromě ozdob, které měli na krku jejich velbloudi.

27 Gedeon z toho udělal efód a vystavil jej ve svém městě, v Ofře. Tam za ním chodil smilnit celý Izrael, takže se stal Gedeonovi i jeho domu léčkou.

28 Midján však byl před Izraelci pokořen a už se nikdy nevzpamatoval. Za dnů Gedeónových žila země v míru po čtyřicet let.

Milí bratři a milé sestry,

dnes vstupujeme do adventu. Advent jakožto **PŘÍCHOD. Příchod krále**. Narození nového krále vždycky provázely veliké ovace. Zároveň ale také strach a politické zvraty. A pokud na trůnu pevně seděl král starý, byl nový král ve velikém ohrožení. A tak dějiny lidstva znají únosy malých královských miminek, vyvražďování celých rodů, skrývání královských potomků, věznění malých budoucích králů.

S králi se toho vždycky mnoho semlelo! Pročpak? Protože král dopředu určoval velmi mnoho věcí. Podle dobrého krále bývaly dobré mravy v zemi a lid viděl na svém králi, co se sluší. Se špatným králem přicházely naopak zlořády, zlodějina, kvetla korupce a země byla rozprodávána cizákům.

Nejen tehdy, ale i dnes a v každé době. I za 100 let bude vždy záležet na **Králi**, kterému se zodpovídáme. A i ten, kdo se nezodpovídá nikomu z lidí, ale jen sám sobě, má krále – sebe samého. Zkrátka tak jako chudé budeme mít stále mezi sebou, tak budeme mít stále nad sebou krále. Nemusí mít žezlo s jablkem, ale zcela určitě nám bude mluvit do života. Kdo jím bude? Kdo jím je dnes? Koho jsme zvolili? Kdo nám vládne? Kdo nám poroučí?

Gedeon Izraelcům říká: *“Nemohu být vaším králem, protože krále už máte. Nebudu vaším vladařem, ani můj syn nebude vaším vladařem. Nad vámi bude vládnout Hospodin!”*. DNEŠNÍ ADVENT MLUVÍ O KRÁLI. ŘÍKÁ, ŽE NA TENTO SVĚT PŘÍCHÁZÍ KRÁL. Do svého vlastního přichází ten, který byl na počátku. Ten, jehož slovem bylo učiněno vše. Jeho království není podobné světskému panství. Jeho království není z tohoto světa i když mezi nás přichází.

Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem! Jeho příchod není zdaleka viditelný. Nevnučuje se trapnými hláškami a reklamami. Vždyť úkaz na nebi může vidět jenom ten, kdo od všech bitev a závistí na zemi **zvedne svou hlavu k obloze**. Ne ale proto aby si narovnal záda, ale proto aby si v úctě před majestátem Nejvyššího v tiché chvíli uvědomil, že je jen vesmírným drobkem a pozemským prachem. Takový má totiž tu jedinečnou příležitost **uvidět hvězdu**, která zvěstuje **příchod krále**.

Ale co my, bratři a sestry. Naše města ozařují oblohu tak, že hvězdy už skoro nejsou vidět. Vždyť bychom tu, která oznamuje příchod krále, vůbec na nebi nespátřili. A nejen proto, že na tom temném nebi toho není mnoho vidět, ale také proto, že nemáme **čas podívat se k nebi**. Ztrácíme ideály. Hledáme jinde. Nemáme žádnou bázeň. A žijeme, jako by už nic posvátného neexistovalo. Ono totiž vidět hvězdu, která zvěstuje příchod krále králů chce trochu víc času. Chce to víc pokory, abychom si uvědomovali vlastní nedokonalost či závislost na někom. A úctu, která se projevuje dobrovolným sebeomezením, ohleduplností, zdvořilostí, respektem.

Čas k přemýšlení. Pokoru k tomu, abychom sami sebe nebrali tak hrozně důležitě. A úctu před Tím, kdo nás může nasměrovat nějakou hvězdou k tomu, kdo je naším pravým a jediným Králem. Poslední slovo na tomto světě nemají totiž lidé, ale **Ten, který přichází**.

Když Gedeon dokončil vítězné tažení proti Midjancům, přicházejí za ním nadšení Izraelci a žádají ho, aby se stal jejich králem. Věc vcelku logická a přirozená. Když se někdo osvědčil tak jako Gedeon, ať nás vede, ať nás reprezentuje, ať nám vládne, ať je naším králem. Kde najdeme lepšího, statečnějšího a moudřejšího? Pro Gedeona to byla lákavá nabídka a jen málokdo by jí odolal.

Mít krále byl tehdy úžasný vynález. Národ, který měl krále, byl přesvědčen, že má boha, který je viditelný, živý a mocný. Proto mu byli ochotni dát své nejlepší syny a dcery, platit vysoké daně. Proto byli ochotni svého krále ve všem poslouchat a následovat, neboť věřili, že právě on je ochrání, vysvobodí a zachová při životě.

Když tedy Izraelci žádají Gedeona, aby se stal jejich králem a o pár let později také Samuele, aby jim krále opatřil – chtějí tím napodobit a vyrovnat se ostatním národům, které už krále dávno měli. Ale ve skutečnosti to byl hokus-pokus, jak se zbavit Hospodina a místo něho se spoléhat na člověka. Národ, který měl krále, už se nemusel modlit a na nic čekat. Stačilo, že král zavelel k útoku a následovalo ho mnoho jeho věrných.

Jenže náš Gedeon **odmítl**. Zaslouží si náš obdiv a úctu možná ještě víc než za všechna svá předchozí válečná vítězství. Někdy je snazší odolat útokům nepřátel než plácání po ramenou od přátel. **Člověka pokazí spíš chvála než posměch**. Gedeon to má ale naštěstí v hlavě a v srdci v pořádku. Dobře ví, že Izrael žádného krále nepotřebuje.

Hospodin je svému lidu blíž než jakýkoli pozemský král. Hospodin je Král, který rozumí svému lidu. Je král, který mu naslouchá, ne jenom prikazuje. Je to Král, který se stává přítelem, i v dobách špatných. A mít Krále jako přítele je ohromná věc a nezasloužená milost.

Který král slyší volání utištěných a sám připravuje jejich záchranu? Je to Hospodin, který z vlastní vůle odpouští a povzbuzuje. Nechat mezi sebe a Hospodina vstoupit krále či jakéhokoli jiného člověka by znamenalo ztratit to nejcennější a nejvzácnější, co důvěra v Hospodina přináší. Jako kdyby mezi mnou a Bohem byl ještě náš prezident. Já to teda nechci.

Osobní vztah. Dar modlitby. Naděj v Boží milost a věrnost, to nacházím v Králi, který mi ukazuje směr do Betléma.

Advent nám připomíná, že Bůh – náš král a Pán teprve přijde, ale já také mám přijít k Němu. V tuto chvíli sice spravujeme tento svět a vládneme si sami. Ale až přijde Kristus, všechno bude jinak. V adventu si máme připomenout, nač tak rádi zapomínáme. **Nic lidského není definitivní!** Všechny naše představy, soudy, tvrzení, všechno naše poznání je dočasné, provizorní a nedokonalé. Nic z toho, co říkáme a prosazujeme není absolutní ani svaté. Vše je poznamenáno člověčinou, sobectvím, pýchou a především hříchem.

Všechno, co **říkáme, děláme, tvrdíme či prosazujeme** – můžeme svobodně dělat s velikou pokorou. Nikdo z nás není poslední autoritou. V ničem nemáme poslední slovo, protože ho bude mít někdo jiný. Až Pán Ježíš znovu přijde na tento svět, budeme všichni valit očima. „*Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co člověku nikdy ani na mysl nepřišlo, to Bůh připravil těm, kdo jej milují.*“

Ten úžas bude v tom, že se stane právě to, o čem v bibli dnes čteme, ale čemu jsme už věřit přestali anebo jsme si výklad přizpůsobili svým vlastním představám a potřebám. Až přijde Kristus, budeme zaskočeni, jak mnoho věcí jsme si špatně vyložili a zkreslili svým sobectvím, strachem a osobním zájmy.

Každý z nás se může dostat do situace, podobné jako Gedeon, kterému nabízejí království. Mít nad někým moc je obrovské pokušení. Ve všech takových chvílích je dobré si vzpomenout na Gedeona a v duchu si říci – **ne já, ale Hospodin je mojí králem**. Náš král teprve přichází a já si nemohu sednout na jeho místo a mluvit za něj. **Náš král je ještě na cestě**. Mnohé nám již řekl, ale plná pravda ještě stále nezazněla.

Advent znamená, že máme mít pro Ježíše Krista trvale rezervované první místo ve svém životě. A kdo si na ně z dlouhého čekání sedl sám, ať rychle vstane, protože by se mu tam mohlo zalíbit, že už by časem vstát nedokázal.

Ještě je čas. Ještě je příležitost k pokání a nápravě. Využijme tohoto času, abychom si **zametli ve svém srdci a svědomí**. Je třeba znovu uvolnit Bohu místo. Pán Ježíš se nedá ničím nahradit.

Je nejvyšší čas podívat se k nebi. Amen

Píseň: EZD 672

Ohlášky:

- Dnes po bohoslužbách kolem 10:30 se koná virtuální setkání po bohoslužbách
- Dnes odpoledne od 16h do 18h se koná adventní virtuální šachový turnaj - Amatér
- Příští neděli se budou konat bohoslužby od 9:30 do 20 lidí
- Od pondělí do pátku se konají od 18:30 virtuální setkání
- Narozeniny v příštím týdnu slaví – Toník Pešek (2) – k narozeninám přejeme hodně Božího požehnání
- VSS zatím ještě nevíme kdy se bude konat
- nový mikroprojekt pro sbor na rok 2021 – můžeme žádat až 30.000,-Kč
- Na prodej máme EK a NKD za 150,-Kč a Hesla za 60,-Kč
- Děkujeme za účast na včerejší brigádě na zahradě a za akci – stromeček
- Děkujeme, že platíte salár - "*Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových ročních čistých příjmů.*"
- Dnešní sbírka je určená na potřebu sboru
- *Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený (Za 9, 9)*

Přímluvná modlitba:

Náš Pane, děkujeme ti za nové ujištění o tvé věrnosti a všestranné péči o nás. Prosíme tě, ved' a naplňuj nás svým Duchem, vyháněj z naší mysli strach a všelijaké obavy, ať ti důvěřujeme, ať se dokážeme ve všem na Tebe spolehnout a činíme, co od nás očekáváš.

Myslíme na to, jak velkou roli hraje nejistota a strach v našem světě i v našich životech. Strach z toho, že se nepodaří zvládnout všechny problémy, které se ukazují. Strach, jak to nebo ono dopadne. Strach z nemocí, z nejisté budoucnosti. Obavy, jak to bude dál s námi, s našimi dětmi, s našimi sbory, s celou naší společností. Jak často je strach i záměrně vyvoláván a zneužíván, aby lidé dosáhli svých všelijakých, často nedobrych cílů.

Prosíme za všechny, kdo žijí v poměrech, které jsou skutečně zlé: když se v jejich zemi válčí, když tam chybí i to základní, co je k životu potřebné. Modlíme se za místa, kde je bída a hlad, kde se šíří nemoci, kde umírají děti. Prosíme za všechny, kdo tam přinášejí pomoc, posiluj je a žehnej jejich dílu.

Ale právě tak tě prosíme, buď s námi i v našich obyčejných starostech, které nám leží na srdci. Tváří v tvář tomu všemu tě prosíme, ať si dokážeme stále více přivlastňovat tvoji výzvu, že ty jsi s námi stále. A nakonec tě prosíme: ve všem, oč jsme tě žádali, nám ukazuj naši vlastní odpovědnost. Přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 284

Posláni: (Řím 13, 11)

11 Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili.

Požehnání:

Bože, buď v našem chápání,

Bože, buď v našem hledění,

Bože, buď v našem mluvení,

Bože, buď v našem srdci a v našem myšlení.

Píseň: 485